

Sistemul de Productie in Cresterea Animalelor

Acest **curs** prezinta **Sistemul de Productie in Cresterea Animalelor**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **9 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

Sistemul de productie în cresterea animalelor: definire, tipuri de sisteme, componente

Cresterea animalelor constituie, alaturi de cultivarea plantelor, a doua componenta a activitatii din agricultura. Rolul sau este important, iar nivelul de dezvoltare atins este o trasatura a unei agriculturi moderne, apta sa satisfaca cerintele de produse animaliere ale diferitelor categorii de consumatori. Agricultura

tarilor dezvoltate se caracterizeaza printr-o pondere însemnata a productiei obtinute din cresterea animalelor, schimbându-se în favoarea sa raportul în care se afla cu productia vegetala.

Ameliorarea consumului populatiei, cresterea disponibilitatilor de proteina de origine animala si a ponderii acesteia în consum sunt nemijlocit legate de dezvoltarea zootehniei. În tara noastra exista conditii pentru sporirea efectivelor de animale, pentru cresterea potentialului lor productiv, prin activitati de selectie si ameliorare a raselor, si pentru asezarea acestei ramuri pe principii tehnologice

recomandate de stiinta agricola.

Resursele care privesc acest domeniu ale agriculturii apartin, în urma noii structuri a proprietatii, unor categorii diferite de întreprinzatori: exploatatii familiale, societati comerciale agricole de diferite feluri, societati agricole etc.

Procesul de creare a noilor structuri agrare a fost însoțit de diminuarea efectivelor de animale, de lichidare a unor unitati care functionau înainte de 1990, preponderente în numarul total de animale din diferite specii fiind, acum, exploatatii familiale .

În aceste conditii, devine necesara, pentru a îmbunatati rezultatele de productie si economice, articularea diferitelor elemente care intervin, în vederea crearii unor sisteme de productie corespunzatoare si încadrarea lor în economia

diferitelor exploatatii. Structura exploatatiilor din agricultura (tipuri, amplasare etc.) si elementele din mediul economic ne ofera imaginea multitudinii de factori care influenteaza alegerea, organizarea si functionarea unui sistem de productie . Oricum, el reprezinta o combinatie convenabila dintre factori si produse de origine animala, care sa se regaseasca benefic în rezultatele de productie si economico-financiare obtinute.

Sistemele de productie si efectivele pe care le detin exploatatii agricole în noile conditii sunt desigur, diferite, începând cu cresterea animalelor în exploatatii familiale, recurgându-se la sistemul traditional, denumit, uneori, si sistem casnic (1) , cu toate ca, asa cum se va vedea , cel puțin potrivit unor pareri, pentru aceste exploatatii toate activitatile desfasurate (vegetale, de crestere a animalelor etc.) sunt cuprinse într-un singur sistem, trecând prin sistemele traditionale modernizate si

ajungându-se la cele industriale (reconsiderate, în ultimul timp, în anumite privinte).

În exploatarele familiale, pe cunoscutul principiu al diversificării activității, se cresc numeroase specii, dar numărul de animale din fiecare este redus. Pe de o parte, se urmărește satisfacerea unor nevoi proprii, inclusiv în ceea ce privește forța

de tracțiune, iar pe de altă parte există surse de furajare variate.

Se folosesc, pentru furajare, produse secundare din cultura plantelor, cunoscute, însă, prin valoarea lor nutritivă scăzută.

Lucrurile merg, în foarte multe cazuri, la voia întâmplării, nu se urmăresc rezultatele (sporul zilnic în greutate vie sau pe o anumită perioadă, costul kilogramului de spor, eficiența economică), în general, nu se aplică elemente de ordin economic, ceea ce poate conduce la o risipă de furaje, de muncă etc. Este

vorba de un sistem de creștere în care predomină, în ceea ce privește întreținerea, furajarea, reproducția și sănătatea animalelor, elemente tradiționale practicate de-a lungul timpului.

Reînvierea unor lucruri de mult dispărute în alte țări este atributul esențial al acestui tip de creștere a animalelor.

Locul detinut de gospodăriile individuale, în ceea ce privește efectivele totale de animale crescute, impune măsuri de îmbunătățire a activității lor și, în general, de creștere a unor ferme familiale crescătoare de animale, care să livreze produse și

animale vii, în mod constant, către diferiți integratori. Acestui sistem îi se poate adăuga creșterea animalelor pentru agrement de către persoane care nu sunt producători agricoli, în înțelesul strict al acestei categorii de întreprinzători. Desigur că livrările sporadice de produse animale și animale vii, cum se întâmplă, acum, în cazul multor exploatare familiale, nu pot contribui la creșterea filierelor agroalimentare. Sunt necesare sporirile de efective, concentrări de capitaluri pentru modernizarea sistemului de creștere, îmbunătățirea furajării și a condițiilor sanitar-veterinare.

Sistemul tradițional, care i s-a adăugat elemente de modernizare, se caracterizează prin :

- investiții reduse;
- creșterea unui număr nu prea mare de animale;
- dotarea materială nu se ridică la un nivel deosebit;
- procesele de muncă sunt puțin mecanizate .

Sub această formă el poate prezenta interes pentru exploatarele familiale, ca o treaptă spre creșterea modernă a animalelor (dacă nu cumva întreprinzătorii în domeniu, nu vor trece direct la sisteme avansate, practicate în țări cu agricultură

dezvoltată).

.....
.....
.....

Documentul complet de 9 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

